

satte Resultat og troede, at Forholdene vel tillode at tilveiebringe et saadant Havneanlæg der, men hans Beregninger ere rigtignok noget forskjellige fra dem, det ærede Medlem anstillede. Derfom man vilde indskrænke sig til en Fiskerbaadehavn, vilde Beløbet kun blive nogle Hundrede Tusinde Kroner, men derfom man vilde tilveiebringe en Havn af anden Rang, det vil sige en Havn, hvor der var en Dybde af 18 Fod, vilde Bekostnigenn af Anlægget blive omtrent 300,000 Kr., men jeg bemærker udtrykkelig, at han senere i den nærmeste Tid har gennemgaaet Beregningerne under Hensyn til de nuværende Forhold og afgivet den Erklæring, at han meget tvivler paa, at Havnen nu vil kunne tilveiebringes for den Pris. Han tillægger nu ikke Havnen saa stor Betydning, som Andre gjøre, og han siger, at der ikke er tilstrækkeligt Opland, men under de nuværende Forhold, hvor man jo vil sætte Landets fjernere Egne i Forbindelse med Havnen ved en Jernbane, tror jeg nok, at der vil kunne staffles tilstrækkeligt Opland, og jeg for min Del tillægger en Havn paa det Sted en overordentlig stor Betydning og vil, saa længe jeg har Noget at raade over med Hensyn til disse Forhold, ikke tabe dette Punkt af Sigte. Men naar der spørges, om Regjeringen allerede nu er betænkt paa at fremsætte Forslag til Anlæg af en saadan Havn, siger jeg, at der foreslaar Arbeider, der maa fuldendes først, og der er ogsaa andre Grunde tilstede, der gjøre, at det i alt Fald er forsigtigere ikke for Dieblirket at begynde paa Anlægget af en Havn ved Hirtshals, førend man har høstet Erfaringer om, hvorvidt de Digeanlæg, der ere forestagne deroppe, ere af den Betskaffenhed, at de kunne udholde de stærke Brydninger, som Kysten der er udsat for fra Vesterhavet. Der er et Maal for, hvad man overhovedet kan forandre af Statskassen med Hensyn til Udviklingen af endog saa meget magtpaaliggende Anlæg, og saalænge Statskassen maa udrede saa betydelige Summer til Helsingørs Havn og — naar vi ere komne lidt længere frem — til et Havneanlæg i det nordlige Kattegat, saalænge tror jeg, at man maa holde igjen med nye større Havneanlæg og benytte Tiden til at erhverve de Erfaringer, som det er nødvendigt at have med stor Paalidelighed, naar Tiden er om et Anlæg af en saadan Betydning som Anlægget ved Hirtshals. For Dieblirket vide de Herrer jo, at man arbejder i Helsingør af alle Kræfter, og at man der benytter de tekniske Kræfter, Regjeringen raader over, ligesom ogsaa i det væsentlige det Materiale, der skal anvendes de andre Steder, naar vi komme noget længere frem ved Helsingør. Maaſte der allerede i indeværende Efteraar kan blive Tale om Foranstaltninger til Forbedring af Havneforholdene i det nordlige Kattegat, og der vil i saa Fald blive fremsat et Lovforslag derom, men førend vi have faaet de to Ting tilside, i hvert Fald Helsingørs Havn bygget og Havne-

forholdene ved det nordlige Kattegat bragte et væsentlig Skridt fremad, tror jeg ikke, at jeg for min Del vil finde mig foranlediget til at foreslaa Anlæg af nye og meget betydelige Arbeider paa Vestkysten. Naar nu det ærede Medlem til Støtte for sin Formening om den overordentlige Betydning af et Havneanlæg der, ogsaa vilde drage det Argument til sig, at Redningsvæsenets Udvikling krævede Havneanlæg paa Vestkysten, tror jeg ikke, at det er af den Slags Argumenter, som anvendte have saa overordentlig megen Betydning. Ethvert Land er pligtigt til at gjøre, hvad det kan for Sikkerheds Redning, men der er et vist Maal, som ikke bør overstiges, og de Foranstaltninger, man i saa Henseende træffer, navnlig naar de ere meget kostbare, bør ogsaa staa i Forhold til den Nytte, man kan vente af dem. Jeg tror ikke, at Anlægget af 2 Havne paa Sjællands Vestkyst vil kunne frembringe noget overordentlig stort Resultat til Redning af Mennekkeliv. De ville ligge for vidt fra hinanden til, at man desfra kan bringe den hurtige Hjælp, der er fornøden, og jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem gjorde vort Redningsvæsen nogen Uret, naar han sagde, at næsten alle de Strandede omkom; de statistiske Beretninger vise, at det ikke er Tilfældet. Som sagt, for Redningsvæsenets Skyld tror jeg ikke, at der kan være Tale om at anlægge en Havn paa Sjællands Vestkyst. Da det ærede Medlem tog dette Moment med, havde jeg ventet, at han vilde være fremkommen med Forslag om mange flere Havne lige saavel som da han tog Fiskerne med til Hjælp; men heller ikke for dem vilde det have nogen stor Betydning, hvis ikke Havnene kom til at ligge meget tæt ved hinanden. Smidertid har jeg den Tro, at det ærede Medlem maa indskrænke sig i sin Forventning om, hvad der kan lade sig gjøre i denne Retning. Jeg tror ikke, at der er mange Steder paa Vestkysten, hvor et større eller mindre Havneanlæg kan lade sig udføre. Som sagt, jeg har megen Interesſe for Anlægget af en Havn paa det nordvestlige Sjællands Kyst, og jeg tror, at Betingelserne for, at en saadan kan anlægges, ere tilstede ved Hirtshals. Jeg har det Haab, at det Forsøg, der er gjort, vil vise, at man med den Bund og det Materiale, som der findes, idet der er en stor Overflødighed af Sten, vil kunne anlægge en Havn forholdsvis billigt. Det skal glæde mig overordentligt, naar Forholdene udvikle sig saaledes, at de øvrige Havneanlæg, som jeg anser for at staa først paa Dagsordenen, kunne fremmes med en saadan Hurtighed, at vi kunne komme til at begynde ogsaa paa dette Anlæg, som jeg er overbevist om vil føre en hel Del af de Fordele med sig, som det ærede Medlem nævnte — om end ikke med Hensyn til de holstenſke Sild og Raalhovederne.

Sable: Det ærede Thing vil ikke undre sig over, at jeg tager Ordet i denne Sag, da mit